

לוח מאורעות המלחמה

על-פי ספר מלחמת היהודים

שמות החדשים המקדוניים בהתאמה לחדשים העבריים

קסנתיקוס	—	ניסן	לואוס	—	אב	אפֿילוס	—	כסלו
ארטמיסיוס	—	אֶיר	גרפֿיאוס	—	אלול	אודיניוס	—	טבת
דיקסיוס	—	סיון	הֶרְפְּרֶטְיוֹס	—	תשרי	פֶרִיטוֹס	—	שבט
פנמוס	—	תמוז	דיוס	—	חשון	דֶסְטְרוֹס	—	אדר

ג"א תתכ"ו — 66 למנין אמות-העולם

בא צסטיוס גלוס אל ירושלים ושמע את התלונות על פלורוס, ב, י"ד, ג.	קדם הפסח
זכו היִוֵנִים (הטורים) שבקיסריה במשפט הקיסר וזאת היא התחלת המלחמה, ב, י"ד, ד.	בתחלת אֶיר (ארטמיסיוס)
עשו היוִנים גאצה בחצר בית-הכנסת בקיסריה, ויהודי העיר ברחו עם ספרי-התורה אל נרבתא, ב, י"ד, ה.	ביום השבת
שלח הנציב פלורוס לקחת כסף מאוצר המקדש והקים מהומה גדולה בירושלים, ב, י"ד, ו.	" (היום לא נודע)
רצח גדול בירושלים וחרבן השוק העליון על-ידי פלורוס [ב, י"ד, ט], ב, ט"ו, ב.	ט"ז אֶיר
בקשו טובי-העם להשקיט את סערת הלבבות בירושלים, ב, ט"ו, ב; פלורוס דרש מאת היהודים לקבל בכבוד את פני הגדודים הבאים לירושלים, שם, ג.	י"ז אֶיר
העליבו הגדודים הרומאים הנכנסים אל ירושלים את היהודים במצות פלורוס, וקמה מהומה ומבוסה גדולה בשערי ירושלים. פלורוס בקש לכבוש את הרי-הבית ולא הצליח ועזב את ירושלים, ב, ט"ו, ה-ו.	סמוך ליום ההוא
באו אגריפס השני ונצאפוליטנוס אל ירושלים. אגריפס נסה להשקיט את היהודים והצליח בתחלה, ב, ט"ז, ד-ה; אחר-כך הקרח לעזוב את ירושלים, ב, י"ז, א.	זמן קצר אחר-כך
בטל אלעזר בן חנניה את הקרבנות לשלום הקיסר, ב, י"ז, ב; המורדים כבשו את מצדה, שם.	ביום לא-ידוע
שלחו טובי-היהודים אל אגריפס השני והוא שלח להם ג אלפים רוכבים, וקמה מלחמת-אחים בירושלים, ב, י"ז, ד. מלחמות קשות בין טובי-העם וצבא אגריפס ובין המורדים, ב, י"ז, ה.	זמן קצר אחר-כך
	[ז-י"ג אב]

יום קרבן העצים. התגברו המורדים על חיל אגריפס ודחפו אותו אל ארמון המלך ושרפו את בתי אצילי ירושלים, ב, י"ז, ו.

עלו המורדים על הכירה (אנטוניה) וכבשו אוחה אחרי מצור שני ימים, ב, י"ז, ז (על-דבר היום צ"ן ב, הערות ובאורים).

עלה מנחם ראש-הקנאים לכבוש את ארמון הורדוס ושלה את היהודים אנשי-חיל אגריפס בשלום, ושארית הרומאים נמלטו אל שלשת מגדלי הארמון, ב, י"ז, ח.

נהרגו חנניה כהן גדול ואחיו חזקיה בידי המורדים, ב, י"ז, ט.

נהרג מנחם הגדלי בידי אנשי אלעזר בן חנניה, ב, י"ז, ט.

כרתו אנשי אלעזר בן חנניה ברית עם הרומאים הנצורים במגדלי ארמון הורדוס, והמיתו אותם להפר את הברית, ב, י"ז, י.

באותו יום נרצחו כ אלף יהודי קיסריה בידי היננים, ב, י"ח, א, ומלרוס מכר את הנשאים לעבדים, שם.

ג תתכ"ז — 66—67 למנין א"ה

רציחות נוראות ביהודים בערי סוריה ובאלכסנדריה של מצרים, ב, י"ח, ב ולהלן.

עלה צסטיוס גלוס על ארץ יהודה, ב, י"ח, ט.

שרף צסטיוס גלוס את לוד, שיושביה עלו לרגל לירושלים, ב, י"ט, א.

יצאו יהודי ירושלים לקראת צסטיוס גלוס אל גבעון והמיתו רבים מחילו, ב, י"ט, ב.

קנה צסטיוס גלוס בהר-צופים, וקה שבני ירושלים ימסרו את העיר בידו, ב, י"ט, ד.

נכנס צסטיוס גלוס אל העיר [החדשה] ועמד לפני חומת הר-הבית והעיר הישנה, ב, י"ט, ד.

צר צסטיוס גלוס על הר-הבית, ב, י"ט, ה.

עזב צסטיוס גלוס את מצור ירושלים ופנה אל הר-צופים, ב, י"ט, ז. (צ"ן הערות ובאורים).

פנה צסטיוס גלוס אל גבעון, ב, י"ט, ת. (צ"ן הערות ובאורים).

כרה צסטיוס גלוס מגבעון ואחרי מגפה גדולה בחילו נמלט אל בית-חורון ואל אנטיפטריס [ב, י"ט, ח], ב, י"ט, ט.

נלוו כף אורחי ירושלים אל המורדים והקימו ממשלת-חרות ובראשה את יוסף בן גריון ואת חנן בן חנן, ומנו שרי-מדינות, ב, פ"א, כ.

שלה גירון קיסר את אספסינוס להכניע את היהודים.

סולל אספסינוס דרך לחילו עד חומת יודפת, ג, ז, ג.

בא יוסף בן מתתיהו מטבריה אל יודפת, ג, ז, ג (על-דבר פרט היום הזה צ"ן ב, הערות ובאורים" לספר ג, ז, פ"ג, גם פ"ו).

י"ד אב (לואוס)

ט"ו אב [יום המחרת]

ו אלול (ג'פ'אי"ס)

זו אלול (יום המחרת)

זמן קצר אחר-כך ביום לא-ידוע.—יום השבת

[בראשית תשרי]

[בחוש תשרי] בחג הסוכות

בשבת

[וכ"ז—כ"ט תשרי]

ל תשרי (הפ'ב'ט"ו)

חמשה ימים

ביום הששי וה חשון?

ביום המחרת [ו חשון?]

ח חשון (ד'י"ס)

סמוך לזמן ההוא

אחר-כך

[י"ז—כ א'ר]

כ"א א'ר [א'ר'ט'מ'י'ס'ט]

כ"ב אֵירָ) („יום המחרת“)

החל אספסינוס את מצור יודפת, ג, ז, ד (עין ב, הערות ובאורים" במקום הנ"ל).

כ"ה סיון (דֵיִסְיוֹס)

כבש טרינוס את העיר יפה אחרי מטבח נורא בגליליים, ג, ז, ל"א.

כ"ז סיון

כבש פלציידוס את הר גריזים ועשה טבח גדול בשמרונים, ג, ז, ל"ב.

ביום האחרון של סיון, יום מ"ז למצור יודפת)

גלה אחד מפלטיי יודפת לרומאים תחבולה לכבוש את המבצר, ג, ז, ל"ג.

א תמוז (פֶּנְמוֹס)

נכבשה יודפת על־ידי הרומאים (ג, ז, ל"ד—ל"ה), ג, ז, ל"ו.

אחר־כך

כבש אספסינוס את יפו והחריבה, ג, ט, ג—ד; נח עשרים יום בעיר קיסריה של פיליפוס, ג, ט, ז; נכבש את העיר טבריה, שם, ח.

ח אלול (גִּדְפִיאִוס)

גמר אספסינוס את כבוש טריכי אחרי מלחמות קשות ועשה שפטים במורדים היהודים הרבים שנפלו בידו, ג, י, י.

כ"ד אלול

מרדו יושבי גמלא באגריפס השני וברומאים, ואספסינוס עלה עליה עם חיילו, ד, א, י.

ג תתכ"ח — 67-68 למנין א"ה

ביום לא־ידוע [בחדש תשרי]

מגפה נוראה של הרומאים הפורצים אל גמלא, ד, א, ד—ה. כבוש הרחבתור על־ידי פלציידוס, ד, א, ח.

כ"ג תשרי (הֶפְרָבְרִטִיֹּס)

נכבשה גמלא על־ידי הרומאים אחרי מלחמה קשה וממשכה, ד, א, י.

אחר־כך

כבש טיטוס את גוש־חלב, ד, פרק ב.

בחדף של שנה זו

מלחמות־אחים בירושלים (בין הקנאים ובין אזרחי העיר), ד, פרק ג; האדומים באו אל ירושלים והמיתו את הכהנים הגדולים, שם, פרק ד ולהלן; שלטון הקנאים בעיר, שם, פרק ו; אחר־כך נעשה יוחנן בן־סלוי לעריץ בעיר, ד, ז, א.

ובקיץ שלאחריו

ד אדר (דֵקְטֹרוֹס)

עלה אספסינוס על עבר־הירדן וכבש את גזור, ד, ז, ג. מגפה גדולה של המורדים על שפת הירדן, ד, ז, ד—ו;

אחר־כך

כל עבר־הירדן נכבש על־ידי הרומאים. עלו הסיקריים היושבים במצדה על עין־גדי והמיתו את יושביה ושלו את רכושם, ד, ז, ב.

בחג הפסח

עלה אספסינוס על תמנה, לוד ויבנה וכבש אותן, ד, ח, א; אחר־כך החריב את חלק ארץ אדום, שם.

באביב

חנה אספסינוס בקָרְנָה, ד, ח, א.

ב סיון (דֵיִסְיוֹס)

עלה על יריחו וכבש אותה, ד, ח, ב.

וג סיון

נכבשה העיר גרש (או: גור?) על־ידי הרומאים, ד, ט, א; אספסינוס שב אל קיסריה והשבית את המלחמה לשנה אחת, ד, ט, ב; שמעון בן גיורא וגדודיו פשטו על ארץ אדום, ד, ט, ג ולהלן.

בקיץ

ג תתכ"ט — 69 למנין א"ה

בחדש ניסן (קסנת'יקוס) נכנס שמעון בן גיורא אל ירושלים והחל להלחם ביוחנן בן לוי ובקנאים בחור העיר, ד, ט, י"ב. יצא אספסינוס מקיסריה וכבש את גופנא ואת עקרבחא ואת ארץ אדום, ד, ט, ט. נבחר אספסינוס לקיסר על-ידי אנשי-צבאו והלגינות בסוריה ובמצרים, ד, י, ד-ו, ובעיר בארות צוה לכת"ח את יוסף בן-מתתיהו ממוסרותיו, שם ז.

ג תת"ל — 70 למנין א"ה

בחורף ובחדש ניסן י"ד ניסן (קסנת'יקוס) מרדו הקנאים ביוחנן בן לוי ושלש סיעות נלחמו זו בזו בירושלים, ואסמי התבואה נשרפו, ה, פרק א. החל טיטוס להלחם במסבות ירושלים, ה, פרק ב. התגברו אנשי יוחנן מגוש-חלב על צריהם הקנאים בעת הקרבת הפסחים והכניעום; רצח גדול בעזרה, ה, ג, א. עזב טיטוס את מקום מחנותו בהר-צופים וחנה סמוך לחומת העיר לה, ג, ב, ה, י"ג, ז. נחשב בעיני המחבר ליום הראשון של מצור ירושלים על-פי דבריו, ה, ז, ב, וצ"ן בהערות ובאורים, שם. שפכו הרומאים סוללות על החומה החדשה, ה, ו, ג, והחלו להרעיש את החומה בכרים, שם, ד; כמעט הצליחו היהודים להרוס את הסוללות, שם, ה. כבשו הרומאים את החומה החדשה, ה, ז, ב. החלו הרומאים לשפוך סוללות על החומה הישנה, ה, י"א, ד, וצ"ן בהערות ובאורים. כבשו הרומאים את החומה השניה ואחרי מלחמה קשה ג'שו משם, ה, ח, א. כבשו הרומאים שנית את החומה השניה והרסו אותה, ה, ח, ב. שלם טיטוס לצבאו את משכרתו, ה, ט, א. שלח טיטוס את יוסף בן מתתיהו לךבר שלום אל יושבי העיר, ה, ט, ב-ד; הרעב התחזק בירושלים, ה, פרק י. נגמרה עבודת הסוללות הרומאיות על החומה הישנה, ה, י"א, ד; יוחנן בן לוי הרס (ביום ההוא או למחרתו) את הסוללות שעל הבירה על-ידי התירה, שם. הרס שמעון בן גיורא את הסוללות שעל העיר הצליונה ביד רמה, ה, י"א, ה. בנה טיטוס צינק על העיר בשלשה ימום, ה, יב, ב, והרעב גדל עוד יותר בעיר, שם. החל טיטוס לבנות סוללות חדשות על הבירה, ה, י"ב, ד וגם ו, א, א. א. וצ"ן בהערות ובאורים.

בחורף

ובחדש ניסן

י"ד ניסן (קסנת'יקוס)

בו ביום

וכ"ג ניסן

אחר-כך

ז איר (ארטמיסיוס)

י"ב איר

י"ב איר

ט"ו איר

ארבעה ימים אחר-כך

ביום החמישי י"ט או כ איר?

כ"ט איר

שני ימים אחר-כך וב סיון ?

אחר-כך

וסביב לי סיון

ראש חדש תמוז (פָּזְמוֹס)

וסביב לראש חדש תמוז
סמוך לאותו יום

ג תמוז

ה' תמוז

אחר־כך

י"ז תמוז

זכ"ב תמוז

כ"ד תמוז

כ"ז תמוז

זכ"ח תמוז

ח אב (לואוס)

ט אב

י אב

אחר־כך

אחר־כך

י"ט אב

ז אלול (גְּרָפִיאִיֹס)

ח אלול

ג תתל"ב או תתל"ג — 72 או 73 למנין א"ה.

המיתו מגני מצדה את עצמם, שלא יפלו בידי הרומאים,

ז, ט, א.

נכנסו הרומאים אל מצדה, שם.

וט"ז ניסן

המחבר מסר את מספר חללי הרעב בירושלים שהשליכו דרך אחד משערי ירושלים עד היום ההוא, ה' י"ג, ז. נשלמו הסוללות החדשות שנשפכו על הבירה, ו' א, א. התנפל יוחנן בן לוי על הסוללות החדשות ולא יכל להן, ו' א, ג, וטיטוס צוה להרעיש את חומת הבירה, שם. הרסו אחדים מבחורי חיל הרומאים לעלות על הבירה ונפלו חללים, ו' א, ו.

נכבשה הבירה על־ידי הרומאים ואלה רצו להבקיע את הר־הבית ואחרי מלחמה קשה נהדפו משם, ו' א, ז-ח. החלו המלחמות הקשות על הר־הבית. (עין ב.הערות ובאורים, ו' ב, א).

בטלה עבודת התמיד ויוסף בן מתתיהו נשלח לדבר שלום אל יוחנן בן לוי, ו' ב, א; רבים מטובי־ירושלים נמלטו אל הרומאים, ו' ב, ב. עין ב.הערות ובאורים. שרפו היהודים את האולם הצפוני־מערבי של הר־הבית, ו' ב, ח.

שרפו הרומאים את האולם (הצפוני?) של הר־הבית, ו' ב, ח. משכו היהודים את הרומאים אל האולם המערבי ושרפו אותו עליהם, ו' ג, א.

שרפו הרומאים את כל האולם הצפוני של הר־הבית, ו' ג, ב. נשלמו הסוללות ששפכו הרומאים על העזרה, ו' ד, א; הרומאים נסו לעלות על העזרה בסערה ונגפו מגפה קשה, שם; טיטוס צוה לשלוח אש בשער העזרה (אחד שערי הצפון), שם.

צוה טיטוס לכבות את האש בעזרה ונועץ עם שריו על־דבר גורל ההיכל, ו' ד, ג.

היהודים התנפלו על הרומאים שומרי הר־הבית ונגפו לפניהם וברחו אל ההיכל, ו' ד, ד, אבל תכף פרצה תגרה חדשה בין היהודים ובין הרומאים ואחד מחיל הרומאים שלח אש בהיכל. שרפת ההיכל, ו' ד, ה-ו.

שרפו הרומאים את שארית המקדש, ו' ה, ב. החריבו הרומאים את העיר התחתונה.

החלו הרומאים לשפוך סוללות על העיר העליונה (ו', ח, א), ו' ח, ד.

נשלמו סוללות הרומאים ונכבשה העיר העליונה, ו' ח, ד. השחר עלה על מוקד ירושלים, ז, ח, ד.